

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5047.**

Benyújtás dátuma: **2019-03-05 12:58**

Parlex azonosító: **1MTVDP6M0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Szabó Szabolcs (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mit tesz a kormányzat a logopédiai szakellátás zavarainak kezelése érdekében?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A nemzeti köznevelésről szóló törvény a pedagógiai szakellátások körébe tartozóan rendelkezik a logopédiai ellátásról, amelynek feladata a hangképzés, a beszéd, a beszélt és írott nyelvi képesség fejlődési és szerzett zavaraihoz, továbbá a specifikus tanulási zavarokhoz (diszlexia, diszortográfia, diszgráfia, diszkalkulia) kapcsolódó prevenció, állapotmegismerési és terápiás tevékenység.

A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet a logopédiai ellátás részletes szabályozása során kimondja, hogy a logopédiai ellátás keretében el kell végezni a harmadik és ötödik életévüket betöltött gyermekek beszéd- és nyelvi fejlettségének szűrését. A hároméveskori logopédiai szűrés a nyelvi fejlettségre (receptív és expresszív nyelv), az ötéveskori szűrés elsősorban a beszédartikulációra, illetve az írott nyelvi (írás és olvasás) készségekre irányul. A szűrés eredménye alapján szükség szerint el kell végezni a gyermek további logopédiai vizsgálatát, illetve kezdeményezni kell további gyógypedagógiai, pszichológiai, orvosi vizsgálatokat. A jogszabály kimondja továbbá, hogy a logopédiai ellátás egyéni foglalkozás, illetve legfeljebb hat gyermekből, tanulókból álló csoportfoglalkozás keretében szervezhető meg.

A fenti jogszabályi rendelkezések dacára a logopédiai alapellátás számos helyen nem megoldott, noha azok a specifikus tanulási zavarok, amelyek megelőzésére szolgál, egyre nagyobb mértékben fordulnak elő. Az óvodás korú gyermekek szűrése éppen ezért különösen fontos lenne, ugyanakkor csak a főváros XXI. kerületében hat óvodában nem biztosított az alapellátás a logopédus-hiány miatt. Már korábban is 2-3 óvodára jutott egy logopédus, de a helyzet rohamosan romlik. Nem titok az sem, hogy a logopédusok magán-praxist kezdenek a hatékonyabb feladatellátás, a kezelhető mértékű adminisztráció és nem utolsósorban a jobb kereseti lehetőségek miatt. Ez azonban a

gyermek általános szűrését nem oldja meg és lehetetlen helyzet elé állítja azokat a családokat, ahol nem tudják az így felmerülő költségeket megfizetni. Tisztában vagyok azzal, hogy az óvodák önkormányzati fenntartású intézmények, ez a probléma azonban rendszer-szintű, így Önnek is értesülnie kellett róla.

A fentiek alapján az alábbi kérdésekre várok választ T. Miniszter Úrtól.

Jelezték-e a helyi önkormányzatok az ilyen jellegű problémáikat és ha igen, milyen megoldást javasolt számukra a minisztérium?

Történt-e érdemi döntés arról, hogy a felmerült probléma megoldásában hogyan segítik a helyi önkormányzatokat?

Mit tesz a kormányzat azért, hogy vonzóbbá tegye a pedagógiai szakszolgálatok, így a logopédiai szolgálat által biztosított egzisztenciát?

Mikorra várható a jelenlegi áldatlan helyzet rendezése?

Válaszát várva, tisztelettel:

Dr. Szabó Szabolcs

független országgyűlési képviselő